

**VÍTEJTE
U NÁS**

-

JSME
DS
MOZAIKA

JONÁŠEK PŘI HŘE S AUTÍČKY

Co jsme pozorovaly?

- často nereagoval na oslovení jménem
- vyhledával spíše samostatnou hru
- obtížně zvládal změny aktivit
- potřeboval předvídatelnost a rutinu
- používal jen několik slov

JAK NA KOMUNIKACI S RODIČI?

✗ „MYSLÍME SI, ŽE MÁ AUTISMUS.“

„Máme pocit, že Jonáš není úplně jako ostatní děti.“

„Jonáš s námi vůbec nespolupracuje.“

„Asi nerozumí tomu, co po něm chceme.“

„Měli byste co nejdříve zajít k psychologovi.“

„Tohle není pro jeho věk normální.“

„Ostatní děti to zvládají.“

„Má problém se začlenit.“

✓ „NEVÍME, PROČ SE NĚKTERÉ SITUACE DĚJÍ. VÍME ALE, ŽE JE POZORUJEME, A RÁDY BYCHOM JIM SPOLEČNĚ S VÁMI POROZUMĚLY.“

„Všimly jsme si několika oblastí, ve kterých by Jonášek mohl potřebovat více podpory. Zajímá nás, jak je vnímáte vy doma.“

„Jonáška bývá obtížné zapojit se do některých společných aktivit. Přemýšlíme, co by mu mohlo pomoci cítit se jistěji.“

„Všimly jsme si, že někdy nereaguje na oslovení nebo pokyny. Jak to bývá u vás doma?“

„Mohlo by být užitečné poradit se s odborníkem, který by pomohl lépe porozumět jeho vývoji. Co si o tom myslíte?“

„Vývoj každého dítěte je individuální, přesto bychom rády společně probraly několik věcí, které pozorujeme.““

„Vidíme, že Jonášek některé situace prožívá jinak než většina dětí.“

„Zdá se, že je mu dobře při samostatných aktivitách a skupinové situace jsou pro něj někdy náročnější.“

**VYHLEDAT
ODBORNOU
PÉČI A
NECHAT SVÉ
DÍTĚ
VYŠETŘIT
NENÍ HANBA
A NENÍ TŘEBA
SE ZA TO
STYDĚT**

CO NÁS JONÁŠEK NAUČIL

„NEPTALY JSME SE, CO JE S JONÁŠKEM ŠPATNĚ. PTALY JSME SE, CO NÁM SVÝM CHOVÁNÍM POTŘEBUJE ŘÍCT.“

- Diagnóza není přesný návod, je to klíč k lepšímu porozumění.
- Včasné zachycení obtíží není nálepkování.
- Rodiče jsou partneři, ne příjemci našich závěrů.
- Největší sílu má konkrétní pozorování, ne domněnky.
- O citlivých tématech lze mluvit otevřeně a s respektem.
- Někdy není nejdůležitější odpověď, ale dobře položená otázka.
- Laskavý a citlivý přístup s fokusem na potřeby dítěte je zásadní pro všechny zúčastněné (dítě x rodič x chůva)
- Začaly jsme přizpůsobovat prostředí i komunikaci.
- Mluvit krátkými a konkrétními větami.
- Dávat více času na zpracování informací.
- Důležité pokyny doprovázet obrázky nebo ukázkou.
- Přejechy mezi aktivitami dopředu oznamovat.
- Používáme vizuální plán dne.
- Když víme, co bude následovat, cítíme se bezpečněji.
- Učíme se nové situace po malých krůčcích.
- Nepředpokládáme, že pravidla všichni pochopí automaticky a hned jen z pozorování ostatních.
- To, co někdo odkouká za chvíli, druhý potřebuje zpracovávat postupně a svou cestou.
- Velkou oporou se ukázala být předvídatelnost, jasná struktura (plán, řád) a klidný přístup dospělých.

**JONÁŠEK
DNES
-
NÁŠ
KAMARÁD,
PARTÁK A
NEPOSTRADA-
TELNÝ ČLEN
TÝMU**

CO NÁS PROJEKT NAUČIL

„NAŠÍM CÍLEM NENÍ SDĚLIT RODIČŮM DIAGNÓZU. NAŠÍM CÍLEM JE OTEVŘÍT BEZPEČNÝ PROSTOR PRO SPOLEČNÉ POROZUMĚNÍ POTŘEBÁM DÍTĚTE.“

- Stres není dobrý pomocník, struktura, pohoda a klid ano.
- Nediagnostikovat.
- Nenálepkovat.
- Dívat se.
- Pozorovat.
- Sdílet konkrétní příklady
- Popsat, co vidíme, slyšíme, zažíváme.
- Vést otevřený rozhovor s rodiči způsobem, který otevírá dveře ke spolupráci – upřímně, citlivě a laskavě.
- Neříkat rodičům, co si mají myslet, jak se cítit a co dělat.
- Nevyvozovat fatální závěry z různých situací.
- Doporučovat odbornou konzultaci – prostor pro řešení a případnou odbornou pomoc.
- Když dnes přemýšlíme o Jonášovi, nemáme pocit, že jsme zachytily diagnózu.
- Máme pocit, že jsme pomohly jednomu dítěti dostat podporu v době, kdy ji opravdu potřebovalo.
- Máme pocit, že jsme byli partáky pro rodiče, se kterými se počítalo a jejich názor a pozorování bylo cenné.
- Máme pocit, že jsme vytvořili bezpečné, připravené a laskavé místo pro speciální potřeby jednoho klučiny.
- A právě v tom vidíme smysl včasné identifikace.

**JSME
DS MOZAIKA**

-

PŘIJĎTE
SE K NÁM
PODÍVAT!